

Tizennegyedmagunkban

Budavár, Országház u. 1–3. Bronz emléktábla. Bal oldalán cirill betűs szöveg, ugyanez a jobb oldalon magyarul: Ezen a helyen a Magyar Királyi Egyetemi Nyomdában 1837-ben került kiadásra a „Ruszalka Dnyisztrovaja” című almanach, melynek megjelenése kimagasló szerepet játszott az újkori ukrán irodalom fejlődésében.

A címoldalt és az ukrán verset az 1972-es fakszimile kiadás (Dnyipro, Kijev) alapján közöljük. Markijan Saskevics írói neve Ruszlan Saskevics volt, ezért ezt tüntette fel a versek alatt.

Markijan Sassevics

Bánat a kedves után

ТУГА ЗА МИЛОЮ.

Из за гори из за лѣса
Вѣтрец повѣває,
Скажи, скажи тихий вѣтре
Як ся мила мае?!

Чи здорова чи весела,
Личко румяньке
Чи сумує, чи горує
Чи личко блѣдєвкє

Бо я тужу, бо я плачу
Слозами вмиваюсь,
Веселоѣ годовицьки
Вже не надѣваю-сь!

Кобї менѣ крильцѣ мати,
Соколом злетѣти,
Тяжку тугу из серденька
При милїй розбити!

Ой лѣтаў-бим ой лѣтаў-бим
Що день и що ночи,
Щоб ся милїй у сивеньки
Надивити очи.

Ой лѣтаў-бим, ой лѣтаў-бим
Заряму ясними,
Щоб менѣ ся натѣшити
Ручками бѣлыми.

Ой лѣтаў-бим, ой лѣтаў-бим
Свѣтом бѣлесеньким,
Щоб менѣ ся натѣшити
Личком румяньким.

Eljő a szél, suhogva kél
erdők, hegyek hátán.
Mondd meg szellő, gyenge szellő,
merre jár a mátkám?

Virul-e még, pirul-e még,
víg-e az orcája?
vagy bánkódik, búslakodik
haloványra válva?

Lám én sírok, én búsulok,
arcom könnyben ázik,
mert énnékem víg órácskám
nem lesz már halálíg.

Bárcsak volna sólyomszárnyam,
messze-messze szállnék,
kedvesemnél el is tűnne
szívemből az árnyék.

Hej, repülnék, hej, repülnék
éjt is nappá téve,
hogy nézhessek kedvesemnek
szürke-kék szemébe.

Hej, repülnék, hej, repülnék
csillag magasában,
hogy még egyszer kedvem leljem
hófehér karjában.

Hej, repülnék, hej, repülnék
hajnali sugárban,
hogy még egyszer kedvem leljem
piros orcájában.

Ой лѣтаў-бим, ой лѣтаў-бим
Вечером тихеньким,
Щоб менѣ ся натѣшити
Ходочком дрібненьким.

Ой лѣтаў-бим ой лѣтаў-бим
Лѣсами горами,
Щоб менѣ ся натѣшити
Милими словами.

Ах я бѣдний нещасливий
Да й крилець не маю,
Сохну, чяхну в далечинѣ
Всяк день умираю!

Руслан Шашкевичь.

БЕСНІВКА.

Цвѣтка дрібная
Молила неньку
Весну равеньку:
„Нене рідная!
Вволи ми волю,
Дай минѣ домо;
Щоб я зацвила;
Весь луг скрасила,
Щоби я була
Як сонце ясна,
Як зоря красна,
Щобим згорнула
Весь свѣт до себе!“
— „Дою голубко,
Жяль минѣ тебе
Горная любко,
Во вихорь свясне
Мороз потисне,
Буря загуде;
Краса змарнѣе,
Личко счорнѣе,
Головоньку склоняшь
Листоньки зронишь,
Жяло серцю буде. —

Руслан Шашкевичь.

Hej, repülnék, hej, repülnék
csöndes esti tájban,
hogy még egyszer kedvem leljem
ringó járásában.

Hej, repülnék, hej, repülnék
erdön-hegyen által,
hogy még egyszer kedvem leljem
szép szíves szavában.

Ó én szegény boldogtalan,
mért is nincsen szárnyam;
fogyton fogyok, meg is halok
idegen határban.

Árnyékvirág

A kis virágszál,
tavasz szülötte,
anyját kérlelte:
– Édesanyácskám,
hadd legyek boldog,
add azt a sorsot,
hogy virágozva,
réten lakozva
olyan lehessenek
mint a fényes nap,
mint ékes csillag,
hadd csodáljon meg
az egész világ!

– Lányom galambom,
sajnálak téged,
kedves kis virág,
mert füttyül a szél,
megtépáz a tél,
vihar dühe dúl:
szépséged fakul,
arcod feketül,
fejed lehajtod,
szirmod hullajtod,
szíved elborul.

Bede Anna fordításai